

но пострадалъ дѣто пріель въ единъ алманахъ, кого-то самъ издавалъ какъ королевскы астрономъ всяка година, — поправенія календаръ, кой-то былъ обнародванъ отъ Папа-та. Неговы-тѣ мнѣнія за свобода-та на вѣроисповѣданія-та, вижда са да не сж са съгласявали съ време-то, въ кое-то той живѣлъ. Въ отвѣтъ на нѣкои клеветы, съ кои-то го нападали за смѣло-то му разсѣженіе върху природа-та, той произнесалъ тѣзи достопамятны думы: «Скоро ще настане день-тъ, кога-то благочестива-та простота ще са засрами отъ свое-то слѣпо суетвѣріе; кога-то чловѣцы-тѣ ще познажтъ истина-та въ книга-та на природа-та, сжщо тѣй както сж я познали въ Священно-то Писаніе и ще намѣрятъ радость въ тѣзи двѣ откровенія.»

НЬЮТОНЪ.

Съръ Исаакъ Ньютонъ родилъ са въ Линколнширъ въ 1642 год. то-чно една година слѣдъ смъртъ-та на Галилея. Въ това мѣсто негова-та фамилія държала единъ малкъ чифликъ повече отъ сто години; тамъ умрѣлъ баща му нѣколко мѣсяца прѣди ражданіе-то на Ньютонъ. Ньютонъ останжлъ безъ помощно дѣте толкозъ слабо тѣломъ, що-то всички мыслили, че нѣма да живѣе нито единъ часъ. Кжща-та, въ коя-то той живѣялъ была расположена въ една уединена, но прѣкрасна долина, и заобиколена отъ единъ малкъ чифликъ, кой-то скудно снабдявалъ съ нужды-тѣ за живѣніе вдовица-та майка и нейно-то драгоцѣнно дѣте. Вижда са, че геніалны-тѣ мжжіе по-често излѣзватъ отъ колибы-тѣ, отъ колко-то отъ палаты-тѣ.

Въ дѣтинство-то си Ньютонъ са отличавалъ най-много въ свои-тѣ искусны механически играчки. Между другы-тѣ нѣща, той направилъ една вѣтренна воденица, съ таквозъ искусство и съвършенство, що-то тя възбудила всеобщо чуденіе. Нѣколко време тя работяла съ сила-та на вѣтъра; но послѣ Ньютонъ са рѣшилъ да я направи да работи съ животна сила; и за тѣзи цѣль той запрѣлъ въ нея една мышка, коя-то той нарѣкълъ воденичаръ и коя-то карала воденица-та да са върти посрѣдствомъ едно колело. Сила-та на мышка-та са полагала въ дѣйствіе чрѣзъ сполучливы опытанія да стигне нѣколко зърна, кои-то выли положены надъ колело-то. Едны кола съ четири колелета, кои-то са подкарвали въ движеніе отъ тогози, кой-то сѣдялъ на тѣхъ и една книжна змья, прѣвъсходно направена, такожде принадлежали на механически-тѣ произведенія на това даровито дѣте. По-послѣ той захваналъ да обръща вниманіе-то си къмъ движеніе-то на небесны-тѣ тѣла и направилъ нѣколко слнчовы часовници на стены-тѣ на кжща-та дѣто той живѣялъ. Всичко това той правилъ прѣди петнадесата-та си година. Въ тѣзи възраст, майка му го проводила, заедно съ една стара слугиня, въ съсѣдныя градъ да распродаде разны произведенія отъ чифлика и да купи различни по-трѣбци за въ кжщы; но младыи астрономъ, като оставилъ всички тѣзи търговіи на своя-та достойна другарка, слугиня-та, заловилъ са самъ въ него време да разглежда стары-тѣ книги, кои-то той намѣрилъ на тава-